

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Cimpoieșu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Cimpoieșu Serghei XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.06.2018 – 17.06.2019

Instanța de apel: 12.07.2019 – 04.12.2019

Instanța de recurs: 03.02.2020 – 30.09.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 17 iunie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cimpoieșu Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

A fost dispusă încasarea de la Cimpoieșu Serghei, în beneficiul statului, a sumei de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

La data de 08.11.2017, în cadrul percheziției autorizate efectuate la domiciliul lui Cimpoieșu Serghei, din XXXXX str. XXXXX, au fost depistate și ridicate două fragmente de butelie și un capac improvizat din folie de staniol, pe pereții cărora erau depuneri de culoare cafenie cu miros specific.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-119 din 14.02.2018, depunerile de culoare cafenie de pe fragmentele de butelii

polimerice precum și folia de staniol depistate și ridicate de la domiciliul lui Cimpoeșu Serghei, reprezintă rășină de cannabis în cantitate de 0,099 grame, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale, în proporții mari și fără scop de înstrăinare. Marijuana și rășina de cannabis, sunt incluse în lista nr. 1. tabelul nr. 1 „Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, iar cantitatea de 0,099 gr. de rășină de cannabis se atribuie la cantități mari.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Arabadji Maria în numele inculpatului Cimpoeșu Serghei, a atacat-o cu apel prin care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care lui Cimpoeșu Serghei să-i fie stabilită o pedeapsa mai blândă.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- în privința lui Cimpoeșu Serghei nu a fost stabilită recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă, astfel nu erau destule temeiuri de a fi pedepsit cu închisoare, fiind posibil de a-i aplica o pedeapsă mai blândă, ca amenda sau munca neremunerată în folosul comunității;

- instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, se căiește sincer pentru cele săvârșite. Astfel judecata, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, l-a lipsit pe inculpatul Cimpoeșu Serghei de posibilitatea și șansa de a se corecta, fără a fi privat de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, apelul avocatului Arabadji Mariana în numele inculpatului Cimpoeșu Serghei, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cimpoeșu Serghei a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la caz și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 217 alin. (2) Cod penal.

Contrar argumentelor apelantului, instanța de apel a reținut că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării

inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de același gen, precum și de săvârșirea altor infracțiuni, însă concluzii necesare nu și-a făcut, continuând activitatea sa infracțională. Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pedeapsa în mărime de 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Codul de procedură penală, pedeapsa aplicată de prima instanță fiind în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În concluzie, instanța de apel a notat că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor articolului 79 Codul penal. În afară de temeiurile invocate și cererile de apel formulate, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor din articolul 409 alin .(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

Totodată, instanța de apel a notat că în speță nu pot fi reținute argumentele apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde, or, sentința este una legală și întemeiată, iar temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța nu a stabilit.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar în termen, prin care fără a invoca unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

5.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- inculpatul în cadrul ședinței instanței de fond, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral și în cele comise sincer se căiește;

- analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, luând în considerație că condamnatul și-a recunoscut integral vinovăția, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află și nu s-a aflat,

antecedentele penale sunt stinse, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, consideră că pentru corectarea și reeducarea lui nu este absolut necesară privarea de libertate, solicitându-se instanței de recurs aplicarea art. 90 Cod penal;

- totodată recurentul a notat că conform art. 90 alin. (1¹) Cod penal, în cazul în care, cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând recursul declarat, Colegiul penal atestă, că deși apărarea nu a invocat nici unul din temeiurile de drept conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, argumentele formulate de recurent se axează pe dezacordul cu individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului și se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) al normei menționate, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează, că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea

specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recurs, apărarea solicită aplicarea în privința inculpatului Cimpoeșu Serghei a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal reține că solicitarea dată a fost obiect de cercetare la judecarea cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel corect a respins această cerință, ca fiind neîntemeiată.

În acest sens instanța de recurs reține, că prin sentința primei instanțe Cimpoeșu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Instanța de recurs menționează, că infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, având în vedere că sancțiunea infracțiunii incriminate inculpatului prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an,

Potrivit actelor dosarului, cauza penală a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În sensul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală este de înțeles, că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a

solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că instanțele de fond i-au aplicat inculpatului Cimpoieșu Serghei o pedeapsă echitabilă pe termen de 6 luni închisoare, pedeapsă care a fost calculată cu respectarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele din recurs cu privire la recunoașterea vinovăției, circumstanța că inculpatul nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, antecedente penale stinse, caracterizarea pozitivă la locul de trai și faptul că are la întreținere doi copii minori, nu pot constitui motiv de admitere a recursului în sensul declarat și de aplicare a unei pedepse mai blânde, or, în acest sens instanțele de fond corect au reținut că deși inculpatul are antecedentele penale stinse, acesta anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de același gen, cât și pentru săvârșirea altor infracțiuni, însă concluziile necesare nu și le-a făcut.

Aici instanța de recurs accentuează și faptul, că infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria de infracțiuni contra sănătății publice și conviețuirii sociale, care reprezintă un pericol social sporit în Republica Moldova.

Mai mult, potrivit caracteristicii oferite inculpatului de la locul de trai, se atestă că acesta este caracterizat negativ, în privința lui au fost înregistrate materiale compromițătoare, au fost depuse plângeri și a fost atras la răspundere contravențională. În cercul său de prieteni sunt persoane cu antecedente penale, inculpatul fiind în vizorul poliției (f.d. 69).

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a menționat că în privința lui Cimpoieșu Serghei nu au fost identificate careva circumstanțe excepționale în sensul art. 79 Cod penal, care ar oferi instanței posibilitatea de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatului Cimpoieșu Serghei a

prevederilor art. 90 Cod penal, or, instanța de judecată corect a concluzionat, că scopul legii penale în speță poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului Cimpoeșu Serghei, deoarece fiind anterior condamnat, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76 Cod penal și corect a considerat nejustificată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia.

În concluzie, Colegiul penal constată că, soluția instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Cimpoeșu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Cimpoeșu Serghei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 noiembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor